

Sygn. akt V K 123/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant – st. sekr. sąd. Danuta Betlej

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2017 r., na rozprawie

sprawy **M. S.**

urodzonego (...) w P.

syna A. i M. z d. M.

oskarżonego o to, że: W dniu 01 maja 2017 roku o godz. 19:20 w W. na ul. (...) na drodze krajowej K-63 kierował samochodem osobowym marki S. o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,46 i 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a §1 kk

1. Na podstawie art. 66 §1 kk, art. 67 §1 i 3 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **M. S.** warunkowo umarza na okres próby 2 (dwa) lat i orzeka świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jeden) roku.
2. Na podstawie art. 43 §3 kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy.
3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt VK 123/17

UZASADNIENIE

M. S. w dniu 1 maja 2017r wspólnie ze znajomymi przebywał w okolicach W.. Wszyscy przyjechali spędzić weekend majowy na M., wynajęli domek, odpoczywali i spożywali alkohol. M. S. przyjechał spóźniony w dniu 1.05.2017r, zjadł ze wszystkimi obiad, wypił jedno piwo. Po jakimś czasie okazało się, że nie zostały zrobione wszystkie zakupy i trzeba pojechać do miasta. M. S. po godzinie od wypicia piwa i zażycia leków - zdecydował, że pojedzie 6 km do miasta, swoim samochodem. Wspólnie z nim pojechał z pasażerem, który był pod wpływem alkoholu. W W. o godzinie 19.20 patrol policji w składzie – (...) i K. H. – zatrzymał na ul. (...) do kontroli M. S. kierującego samochodem marki S. o nr rej. (...). Policjanci przeprowadzili badanie stanu trzeźwości kierowcy – o godz. 19.40 wynik 0,46 mg/l i godz. 19.42 – 0,43 mg/l. Kierowca podał, iż o godzinie 18.20 wypił 0,5 litra piwa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: notatki urzędowej k. 1, protokołu k. 3, wyjaśnień oskarżonego k. 79.

Oskarżony M. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, szczegółowo wyjaśnił w jakich okolicznościach doszło do jego dokonania. Stan trzeźwości oskarżonego został zbadany za pomocą stosownych urządzeń, a jego wartości oskarżony nie kwestionował.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest bezsporny, zrelacjonowany wiarygodnymi dowodami. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach nie umniejszał swojej winy ani sprawstwa, wyraził skruchę i żal z powodu tego, co zrobił.

Odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa kwalifikowanego z art.178a§1kk podlega ten m. in., kto znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. Z treści art. 115§16 pkt 2kk wynika, że stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,25 mg/l. Z protokołu badania stanu trzeźwości oskarżonego wynika, iż o godzinie 19.40 miał zawartość alkoholu na poziomie 0,46 mg/l, zaś o godzinie 19.42 – 0,43 mg/l. Będąc w tym stanie nietrzeźwości prowadził samochód w W. na ul. (...).

Zdaniem Sądu oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z winy umyślnej w zamiarze ewentualnym. Niewątpliwie oskarżony zdawał sobie sprawę z tego, iż pił alkohol wcześniej.

Warunkowe umorzenie postępowania, w myśl art. 66 § 1 k.k. możliwe jest, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Zdaniem Sądu wymienione przesłanki, w świetle wyżej poczynionych ustaleń, zwłaszcza, co do nieznaczej winy i społecznej szkodliwości czynu (art. 115 § 2 k.k. – rodzaj wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych obowiązków), a nadto uprzedniej niekaralności oskarżonego i jego nie budzącym jakichkolwiek zastrzeżeń dotychczasowym sposobie życia, zostały zdaniem Sądu spełnione.

Za udzieleniem oskarżonemu szansy i zasadnością przypuszczenia, że pomimo umorzenia postępowania oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa, przemawia jego postawa - przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i w toku postępowania złożył wyjaśnienia nie umniejszając swojej winy. Zaznaczyć należy, iż wymierzenie oskarżonemu kary zasadniczej za ten czyn związane jest jednocześnie z wymierzeniem środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres nie krótszy niż trzy lata – art. 42§2kk. Oskarżony utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej – pośrednictwie w wynajmie nieruchomości, przygotowaniu oferty. Orzeczenie środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na tak długi okres pozbawi oskarżonego jedyne źródła dochodu, spowoduje utratę dotychczasowego zajęcia. Te okoliczności należy wziąć pod uwagę orzekając w tej sprawie, mając na względzie sposób działania oskarżonego, jego postawę w toku rozprawy oraz wyrażoną skruchę. Oskarżony dobrowolnie oddał prawo jazdy do Urzędu (...) w dniu 29.09.2017r.

Ustalony, na zasadzie art. 67 § 1 k.k., okres próby dwóch lata, a nadto orzeczenie wobec niego środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000,00 złotych, ukształtuje pozytywną postawę oskarżonego akcentując jednocześnie naganność jego zachowania. Rozmiar świadczenia pieniężnego nie jest niski, aby oskarżony w materialnie odczuł naganność swojego zachowania. Sąd orzekł wobec oskarżonego również środek karny zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi na okres 1 (jeden) rok. Na pewno stan nietrzeźwości oskarżonego nie był niski, jechał wraz z pasażerem do miasta po zakupy. Niewątpliwie nie była to przyczyn usprawiedliwiająca takie zachowanie. Od oskarżonego będzie zależało, czy skorzysta z danej mu szansy. Sąd na przestrzeni dwóch lat będzie miał możliwość zweryfikowania swojego stanowiska.

Sąd nie mógł zaliczyć na poczet orzeczonego środka karnego okresu od dobrowolnego złożenia prawa jazdy do urzędu ponieważ przepisy prawa nie przewidują takiej sytuacji. Podstawą zaliczenia okresu zatrzymania prawa jazdy jest decyzja wydana przez prokuratora w toku postępowania przygotowawczego.

Oskarżony w sprawie o sygn. akt VW 98/17 został skazany na karę grzywny za popełnienie czynu z art. 95 kw.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto na treści art. 629 kpk w zw. z art. 627kpk, zaś wysokość opłaty ustalono na podstawie art. 7 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r (t.j. Dz.U. z 1983r, nr 49, poz. 223 z późn. zm.) albowiem sytuacja materialna oskarżonego pozwala na ich uiszczenie.